

Lieta T-417/04

Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia

pret

Eiropas Kopienu Komisiju

Prasība atcelt tiesību aktu — Regula (EK) Nr. 1429/2004 — Lauksaimniecība — Vīna tirgus kopīgā organizācija — Vīnogulāju šķirņu nosaukumu vai to sinonīmu izmantošanas tiesiskais regulējums — Izmantošanas ierobežojumi laikā — Prasība, ko cēlusi valsts administratīvi teritoriāla vienība — Individuāli skartas personas — Nepieņemamība

Pirmās instances tiesas (ceturta palāta) 2007. gada 12. marta rīkojums II - 644

Rīkojuma kopsavilkums

Prasība atcelt tiesību aktu — Fiziskas vai juridiskas personas — Tiesību akti, kas šīs personas skar tieši un individuāli

(EKL 230. panta ceturta daļa un EKL 249. panta otrā daļa; Komisijas Regulas Nr. 1429/2004 I pielikuma 103. punkts)

II - 641

Tiesību norma, saskaņā ar kuru tiesības izmantot nosaukumu “Tocai friulano” ir paredzētas līdz 2007. gada 31. maijam un kura paskaidrojošas piezīmes veidā ir ietverta I pielikumā Regulai Nr. 1429/2004, ar kuru groza Regulu Nr. 753/2002, ar ko paredz konkrētus noteikumus Regulas Nr. 1493/1999 piemērošanai attiecībā uz konkrētu vīna nozares produktu aprakstu, apzīmējumu, noformējumu un aizsardzību, iekļaujais vispārējā regulējumā, kas noteikts iepriekš minētajā regulā, kas skar visus uzņēmumus un sabiedrības Eiropas Kopienā.

Tādējādi tā ir piemērojama objektīvi noteiktām situācijām un rada tiesiskas sekas abstrakti nosakāmām personu kategorijām. Līdz ar to tā ir vispārēji piemērojama EKL 249. panta otrās daļas nozīmē, un tādējādi tā ir normatīva rakstura pasākums.

Šāds pasākums tomēr var individuāli skart noteiktas personas.

Tas tomēr tā nav attiecīgās normas gadījumā attiecībā uz valsts administratīvi teritoriālo vienību, kas ir tāda kā *Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia*.

Faktiski, pirmkārt, tas, ka atbilstoši šīs vienības argumentiem tā esot ražotājs, neļauj

uzskatīt, ka tā ir individuāli izcelta tādā pašā veidā, it kā būtu lēmuma adresāts. Akta vispārējais raksturs un tādējādi normatīvais spēks nevar tikt apstrīdēts, atsaucoties uz to, ka ir iespējams vairāk vai mazāk skaidri noteikt subjektu skaitu, kuriem tas noteiktā laika brīdī ir piemērojams, vai pat to identitāti, ja tas ir objektīvi piemērojams juridiskām vai faktiskām situācijām, kas ar šādu mērķi paredzētas normatīvajā aktā. Aizliegums nosaukumu “Tocai friulano” izmantot pēc 2007. gada 31. marta ir piemērojams vispārīgi, uz nenoteiktu laiku un visiem ar to saistītajiem uzņēmumiem, proti, šīs vīnogulāju šķirnes audzētājiem un attiecīgā vīna ražotājiem un tirgotājiem.

Otrkārt, ar reģiona kā vienības, kam ir kompetence risināt ekonomiskus un sociālus jautājumus savā teritorijā, vispārīgajām interesēm, kas var izpausties kā reģiona ekonomiskajai labklājībai labvēlīgu rezultātu sasniegšana, nepietiek, lai uzskatītu, ka reģions skarts EKL 230. panta ceturtnās daļas izpratnē.

Treškārt, likumdošanas kompetences sadalījums dalībvalstī ir noteikts tikai attiecīgās dalībvalsts konstitucionālajās tiesībās un tam nav nozīmes, vērtējot, vai Kopienas tiesību akts, iespējams, skar administratīvi teritoriālas vienības intereses. Kopienas tiesību sistēmā iespējamo ar valsts tiesību aktu aizsardzības apsvērumiem pamatoto interešu

pārstāvība jānodrošina valsts iestādēm, lai kāda būtu attiecīgās valsts konstitucionālā vai teritoriālā iekārta.

Visbeidzot, efektīvas tiesiskās aizsardzības prasību dēļ tomēr nevar neņemt vērā EKL 230. panta ceturtajā daļā paredzēto nosacījumu, ka personai jābūt skartai individuāli.

Turklāt tās likumdošanas pilnvaras, kas varētu piederēt nevis pašai dalībvalstij, bet kādai citai dalībvalsts publisko tiesību juridiskajai personai, pašas par sevi minētajai personai nepiešķir individuālu interesi prasīt kādas tādas Kopienas materiālo tiesību normas atcelšanu, kas neietekmē tās pilnvaru apjomu, jo parasti persona, kam piešķirtas šādas pilnvaras, tās neizmanto pati savās interesēs.

(sal. ar 44., 47., 51., 52., 54., 55., 61.–63. un 67. punktu)